עניה ענתות עתיד ירמיה בן חלקיה ומתנבא

עלה מענתות דכתיב ידברי ירמיהו בן חלקיהו

מן הכהנים אשר בענתות בארץ בנימין מי

דמי התם ארי הכא ליש אמר רבי יוחנן ששה

שמות יש לארי אלו הן יארי יכפיר ילביא

ליש ישחל ישחץ אי הכי בצרו להו עברו ליש

מעברה תרתי נינהו מאי יעוד היום בנוב

לעמוד אמר רב הונא אותו היום נשתייר

מעונה של נוב אמרי ליה כלדאי אי אזלת

האידנא יכלת לה ואי לא לא יכלת לה

אורחא דבעא לסגויי בעשרה יומא סגא

בחד יומא בי מטו לירושלם שדי ליה

ביסתרקי עד דסליק ויתיב מעילוי שורה

עד דחזיוה לכולה ירושלם כי חזייה איזומר

בעיניה אמר הלא דא היא קרתא דירושלם

דעלה ארגישית כל משיריתי ועלה כבשית

כל מדינתא הלא היא זעירא וחלשא מכל

כרכי עממיא דכבשית בתקוף ידי עלה

וקם ומניד ברישיה מוביל ומייתי בידיה על

מור בית מקדשא דבציון ועל עזרתא

דבירושלם אמרי נישדי ביה ידא האידנא

אמר להו תמהיתו "למחר אייתי לי כל חד

וחד מינייכו יגולמו הרג מיניה מיד יויהי

בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה

אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו

בבקר והנה כלם פגרים מתים אמר רב פפא

היינו דאמרי אינשי בת דינא בטל דינא

יוישבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל יוישבי

קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור

חדשה ויאמר להכות את דוד מאי וישבי

בנוב אמר רב יהודה אמר רב איש שבא על

עסקי נוב א"ל הקב"ה לדוד עד מתי יהיה

צה.

 צַהְלִי קוֹלַךְ בַּת גַּלִים הַקְשִׁיבִי לַיְשָה עֲנִיָּה ענתות: אַנְּוּווּ: ישעיהוּ בֶּּן 2. דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ בֶּּן חִלְקִיָּהוּ מִן הַכֹּרֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנָתוֹת בְּאֶרֶץ בִּנְיָמִן:

מטרף בני עלית ברע רָבֶץ בְּאַרְיֵה וּכְלְבִיא מִי יְבָּי בְּרִע יְקִימֶנּוּ: בראשית מט ט יְקִימֶנּוּ: בראשית מט ט ַּלְ בֶּבוּר. בוּאָט וְנְבּוּט . 4. וַיַּרֶד שִׁמְשׁוֹן וְאָבִיוּ יַבְּיּר וְיָּבֹאוּ עַד נְאָמוֹ תִּמְנֶתָה וְהָנֵה כְּפִיר כַּרְמֵי תִמְנֶתָה וְהִנָּה כְּפִיר אַרִיוֹת שֹאֵג לקראתוֹ:

בְּאֶרֶץ צְרָה וְצוּקָה לְבִּיא וָלִיִשׁ מֵהֶם אֶפְּעֶה וְשְׂרָף מְעוֹפֵּף יִשְׂאוּ עַל כֶּתֶּף עָיָרִים חַיּלֵהֶם וְעַל עָיָרִים חַיּלֵהֶם וְעַל עירים

וַיַּצֵא מַלְאַך יִי וַיַּך בְּמַחֲנֵה אַשׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אָלֶף וַיִּשְׁכִּימוּ בבקר והנה כלם פגרים בִּילִידִי דְּרֶפָּה וּמִשְׁמַל קִינוֹ שָלשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל ויאמר להכות את דוד: שמואל ר רא מז

ולא מעדו קרסלי: תהלים יח לז

ווויפ אם .12 אָם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתִּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה שְׁבַּיּרֶה בּיְבֵּ דְּיִרְקְרֵק בַּבֶּּטֶף וְאֶבְרוֹתֶיהְ בִּירַקְרַק חַרוּץ: תהלים סח יד קרוּץ: תהלים סח יד 13. וַיַּעַוֹר לוֹ אַבִּישַׁי בֵּן צְרוּיָה וַיַּבְּיָּ, אוֹ יְגִּבְּ פַּּלְשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ אָז נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי דָוִד לוֹ לֵאמֵר לֹא תֵצֵא עוד אתנו למלחמה ולא עוד אתנו למלחמה ולא

14. וָאָבֹא הַיּוֹם אֶל הָעָין וָאמֵר יִיְ אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרְרָהם אִם יָשְׁךּ נָּא מַצְלִיחַ דִּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלַךְ עָלֶיהָ:

. בראשית כד מב

זיתים ויתיב עלה למעכו: מכא ליה ארעא מסותיה. נתרככה הארץ מתחתיו ולא הזיקו. ל"א מכא נשפלת כעין גומא והיתה מגינה עליו: דכולי קרא זהלי קולךי) לא מחושבנא הוא א״כ ליכא אלא משע מסעות בארבע גריבי דמיא. בארבע סאין של מים. ל״א בארבע כורא דמיא

בד׳ מינודות של מיתי איטרים המיה. היתה טורפת ומחבטת עלמה וממרטת כנפיה והומה ומלערת: קפלה ליה ארעא. כמו לא תקפון (דברים טו). נתקלרה הארץ והגיע מהרה לארץ פלשתים: לערפה אימיה. דישבי: נוולה. טווה: כד חזיתיה. ערפה לאבישי סברה למקטליה באותו פלך שהיה בידה ולא נגע בו: אמרה ליה. לאבישי אייתי לן ההוא פלך דנפל לפניך: ה"ג פחקיה בריש מוחה וקטלה. השליך אבישי הפלך לראשה ומתה: פתקיה לדוד לעילה. זרקו כלפי מעלה: ודן ליה. נעץ תחתיו לנפי נועלה. זון ליה. לען תותון חניתו בקרקע כדי שיפול עליו וימוח: הִרְמֹס בְּפִיר וְתִּנִין: ונימה היהו. דוד עלמו לימה שם: אין חכוש. אין דעתו מכוונת לומר 7. א הְּרִיכְהּהּ בְּנֵישְּחַץ השם. והשתא ניצל דוד והשליכו השם לא עָרָה עָלְיו שְׁחַל: ברחות והלכו אבישי ודוד וחזרו להס: 8. עוד היום בנב לעמד אמר ליה. אבישי לדוד: ומאי בעים יְנפַף יְדוֹ הַר בּת צִיוֹן הכא. למה באת כאן: אמר ליה. בְּצְעת יְרוּשְלָם: ישניהו ילב .9 הקב״ה אמר לי רלונך שיכלה זרעך או תמסר ביד אויביך והכי אהדרי ליה מוטב שאפול ביד אויב: אמר ליה אפיך ללותיך. הפוך תפלתך ואמור לפניו מוטב יכלה זרעך ולא תמסר ביד אויב דמה לך בלער בניך: בר ברך קירא לובון ואם לא חלטער. משל הוא שאומרים בני אדם: סייע בהדן. עזור בתפלתך להפכה: והוה קא רדיף בחרייהו. והם בורחין שהיה קרוב לחרץ פלשתים: וכי מטו קובי. לאותו כפר ששמו קובי שבין א"י לארץ פלשתים: אמרי קום ביה. אמרו זה לזה עמוד כנגדו ואל תברח ונכנו ולכך נקרא קובי. אינהו הוו בקיאיט בשמות הכפרים ועדיין היו

עניה ענסות. (כמו עניה)^{ה)} כלומר נביאות ירמיה הענחותי היא לשון פרסי קריטא. ל"א כפר הוא: **קמטיה**. הכניעו תחת הבד של שעתידה לבא על נבוכד נלר שתמסר ירושלים בידו: ארי כפיר וכו'. ובדוכתא אחריתיש) מפורש למה נקראו לו כל השמות הללו: אי הכי.

דהא עוד היום לאו מחושבנא ןנמי הוא]. ומתרץ עברו מעברה תרתי אינון עברו חד מעברה חד ואיכא עשר מסעות: אומו היום נשתייר מעונה של נוב. [דמפני עון] שהיה להם לישראל על שנהרגו כהני נוב קבע הקב״ה העונש עד אותו היום ואותו יום בלבד נשתייר מזמן העונש ואילו היה נלחם בירושלים באותו היום היה כובשה והכי משמע הרא עוד היום אותו יום העמידו לסנחריב על ירושלים בעון נוב: סגא בחד יומא. והיינו י' מסעות שנסע אותו היום: שדו ליה. לסנחריב: בסתרקי. תחתיו טפי"ט בלע"ז עד שראה ירושלים כולה: עלה וקם ומניד ברישיה. עליה עמד והיה מניד ברחשו: נשדי ביה ידח החידנת. נלחם בה עתה: ממהימו. תמה הוא להתחיל היום משום חולשה דהורחה. ל"ח תמהיתו נתיגעתם ודומה ליה י (בסנחריב) איתמה למיתב: גולמו הרג. חתיכה של חומה. לשון פרסי. אבן רעועה מן החומה ונבקעה: בת דינה בעל דינה. כיון שלן דינה בטל הריב וכן מפני שלא נכבשה בו ביום לא הלליח ממחרת: וישבי בנוב. איידי דאיירי לעיל באותו יום שנשתייר מעונה של נוב נקט הכא וישבי בנוב שבא על עסקי נוב: הרפה. היינו ערפה: משקל קינו. מתרגמינן מתקל סופיניה: והוא חגור חדשה. והוא אסיר איספניקי חדתה: נטרד דואג האדומי. שספר לשון הרע על דוד שנתקנה בו שחול ולפי שקבל אחימלך את דוד בנוב אמר ליה שאול סוב ופגע בכהני ה׳ נמצא שעל ידך נהרגו ואתה נכשלט

ל) נ"ל דלמימו מאורמא. ל) ל של לעלים למול מלול מלי ב) [בילקוט ישעיה סי' י' איתא קלת בנוסחא אחרת ועי׳ עוד בערוך ערך גלמהרג], ג) [עי׳ בערוך ערך שכר בואי פי׳ יפה באריכותו. ד) נ"א סדייא. ה) [ברכות נג: שבת מט. קל. גיטין מה.], 1) לעיל ברכות ה:, ש"ל מח"ז], (1 ,.33 בשם מדרש], י) [ישעיה י],

ל) רש"ל מ"ז, ל) בע"י:
ניצול, מ) בורות. רש"ל, () בע"י: בדקי,

גליון הש"ם גמ' אמר כנ"י ליונה אימתלי. עיין נ"י סוף פרק

לעזי רש"י .טפי"ט [טפי"ד]. שטיח

מוסף רש"י . ואבוא היום אל העין. היום יצאתי והיום באתי.

נמלא שעל ידך נהרגו ואחה נכשל⁵
ובחטא זה נהרג שאול ושלשת בניו רצונך יכלו
ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו
ידך נהרגו שאול ושלשת בניו רצונך יכלו
זרעך או תמסר ביד אויב אמר לפניו רבונו של עולם מומב אמסר ביד אויב ולא יכלה זרעי יומא חד" נפק משכור בזאי אתא שמן ואדמי ליה כמביא פתק ביה גירא ולא ממייה משכיה עד דאממייה לארץ פלשתים כדחזייה ישבי בנוב אמר היינו האי דקטליה לגלית אחי כפתיה קמטיה אותביה ושדייה תותי בי מבדייא אתעביד ליה ניסא מכא ליה ארעא מתותיה היינו דכתיב ייתרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסולי ההוא יומא אפניא דמעלי שבתא הוה אבישי בן צרויה הוה קא חייף רישיה בד' גרבי דמיא חזינהו כתמי דמא איכא דאמרי אתא יונה איטריף קמיה ∘אמר ∞כנסת ישראל ליונה אימתילא שנאמר יַכנפי יונה נחפה בכסף שמע מינה דוד מלכא דישראל בצערא שרי אתא לביתיה ולא אשכחיה אמר יתנן אין רוכבין על סוסו ואין יושבין על כסאו ואין משתמשין בשרביטו בשעת הסכנה מאי אתא שאיל בי מדרשא אמרו ליה בשעת הסכנה שפיר דמי רכביה לפרדיה וקם ואזל קפצה ליה ארעא בהדי דקא מסגי חזייה לערפה אמיה דהוות נוולא כי חזיתיה פסקתה לפילכה שדתיה עילויה סברא למקמליה אמרה ליה עלם אייתי לי פלך פתקיה בריש מוחה וקמלה כד חזייה ישבי בנוב אמר השתא הוו בי תרין וקמלין לי פתקיה לדוד לעילא ודץ ליה לרומחיה אמר ניפול עלה ונקמל אמר אבישי שם אוקמיה לדוד בין שמיא לארעא "ונימא ליה איהו אין חבוש מוציא עצמו מבית האסורין א"ל מאי בעית הכא א"ל הכי אמר לי קודשא בריך הוא והכי אהדרי ליה א"ל אפיך צלותיך בר ברך קירא ליזבון ואת לא תצמער א"ל אי הכי סייע בהדן היינו דכתיב יוועזור לו אבישי בן צרויה אמר רב יהודה אמר רב שעזרו בתפלה אמר אבישָי שָם ואחתיה הְוה קא רדיף בתרייהו כי ממא קובי אמרי קום ביה כי ממא בי תרי אמרי בתרי גוריין קמלוה לאריא אמרי ליה זיל אשתכח לערפה אימיך בקיברא כי אדכרו ליה שמא דאימיה כחש חיליה וקטליה היינו דכתיב יאז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל ת"ר שלשה קפצה להם הארץ אליעזר עבד אברהם ויעקב אבינו ואבישי בן צרויה אבישי בן צרויה הא דאמרן אליעזר עבד אברהם דכתיב יוואבוא היום אל העין למימרא דההוא יומא נפק יעקב אבינו